വേദ മഹത്വം

ചൊല്ലിപഠിച്ചതും ചൊല്ലികൊടുപ്പതും
ചൊടിയില്ലാതെ ഓതിയെടുപ്പതും
ചൊന്നപ്പാടെ മനമിൽ രമിപ്പതും
ചൊവ്വായതൊന്നതത്രെ ഖുർആൻ

മുപ്പതാണ്ടു ഞാൻ ഓതിതയച്ചതും
മൂലകാര്യമറിയാതെ ഉഴന്നതും
മൂന്നുപേർക്കൊരുപകാരമില്ലാതെ;
മുന്നേറ്റമില്ലാതെ ഞാൻ പിൻവലിഞ്ഞതും
'മുല്ല്'ചൊന്ന പാനഥാവുകൊണ്ടല്ലയോ?

'പുത്തൻ'വാദവും പുതുശ്രേണിയും
പുത്തനുണർവ് കൊണ്ടെൻ മനം തെളിയവെ
പൂർണമാം വെള്ളിവെളിച്ചമീ ഗ്രന്ഥം
പൂരിതം സർവലോകർക്കെന്നുമേ.....

സർവനാഥാ! സഹിപ്പൂമർത്ത്യന്റെ
സർവവിനാശമാമജ്ഞതപൂണ്ടകാലം
സർവർക്കും സവിദമർപ്പിക്കുന്നു ഞാൻ
സർവാത്മനാം നിൻ വിശുദ്ധ വേദമഹത്വം.

നാജിദാബാനു ആദിരാജ

ഇനിയും....

നടന്നതൊന്നും
'വഴി'യായില്ലെന്ന്
മുന്നിൽ നടന്നവർതൻ
വഴിയടയാളങ്ങൾ.
പറഞ്ഞതൊന്നും
'മൊഴി'യായില്ലെന്ന-
ഭിജ്ഞതമാമാഴിപ്പരപ്പി-
ന്നടിയൊഴുക്കുകൾ.
കുറിച്ചതൊന്നുമൊരുതരി
തിരിനാളം പോലു-
മായില്ലെന്നെന്നിൽ
തിരികൊളുത്തുമക്ഷര-
സ്മൃതിരേഖകൾ തൻ
തേജഃപുഞ്ജങ്ങളും....
കുതിച്ചെത്തിയ
കിതപ്പിൻ
സഹനസംസ്കൃതിയുടെ
സൗമ്യതീരത്തുനിന്നും
വേപഥുപൂണ്ടൊരു
മൺചെരാത്-
സത്യസത്തൊളികൾ തൻ
ചിദാകാശദീപങ്ങളിൽ
കണ്ണുനട്ട് ....!

മുഹമ്മദ്കുട്ടി ഇരിമ്പിളിയം